

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om indførelse af ejerlejligheder m. v. i det almennyttige byggeri [af Bendix m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXIV) findes i tillæg A. sp. 1569, fremsættelsen i tidenden sp. 1756).

Forslagene sattes til forhandling.

Boligministeren (Johan Philipsen):

De tre forslag, der her er til behandling, sigter alle på at give muligheder for at indføre ejerlejlighedsprincippet i det almennyttige boligbyggeri.

Fremskridtspartiet foreslår ejerlejlighedsloven ændret, så alle almennyttige boliger kan sælges som ejerlejligheder.

Det konservative folkeparti ønsker i sit forslag også denne mulighed, men kun for almennyttige ejendomme, der er opført efter 1. juli 1966. Det er det skæringspunkt, som også gælder for opdelingen af private udlejningsejendomme.

Desuden skal ældre almennyttige lejligheder efter det konservative folkepartis forslag til folketingsbeslutning kunne overdrages beboerne på andelsbasis.

Forslagene begrundes med, at ejerlejligheder synes at være den foretrukne boligform i befolkningen, og fremskridtspartiet mener endvidere, at forslaget kan give en løsning på de almennyttige boligselskabers økonomiske problemer.

Efter bemærkningerne til det konservative folkepartis forslag til folketingsbeslutning er det forslagens hensigt at få gennemført sådanne lovændringer, at såvel ejerlejlighedstanken som andelstanken kan vinde indpas i det almennyttige boligbyggeri.

Jeg går ud fra, at forslagsstillerne er klar over, at andelstanken i og for sig allerede har indpas i det almennyttige boligbyggeri. De almennyttige boligselskaber råder over mere end 250.000 boliger, hvoraf mindst 100.000 er opført af andelsboligforeninger. Disse foreninger eller andelsboligselskaber er opbygget efter de principper, som har været grundlaget for andelsbevægelsen her i landet. Andelshaverne vælger foreningens bestyrelse og har herigennem bestemmelsesret over driften af den ejendom, de bor i.

Det følger imidlertid af de gældende regler om almennyttigt boligbyggeri, at andels-

haverne ikke kan sælge deres andele og heller ikke få godskrevet den prioritetsopsparing, som finder sted i ejendommen, eller den værdistigning, som ejendommen måtte få.

Det er forslagens tanke, at andelshaverne skal have disse rettigheder. Denne samme tanke lå bag et lignende forslag, som repræsentanter for det parti, jeg tilhører, fremsatte forud for valget den 4. december.

Om det principielle at indføre ejerlejlighedsprincippet i det almennyttige byggeri vil jeg først sige, at det jo ikke er første gang, denne tanke er fremme. Allerede i den politiske debat, der gik forud for gennemførelsen af ejerlejlighedsloven, indgik der forslag herom.

I den betænkning, som blev afgivet i 1965, og som lå til grund for ejerlejlighedsloven, blev spørgsmålet drøftet, og der var standpunkter både for og imod. Spørgsmålet indgik i boligforliget af 1966, og resultatet blev, at almennyttige boligselskaber skulle holdes uden for ejerlejlighedsloven. Der blev her lagt vægt på det særlige formål, boligerne i det almennyttige boligbyggeri skulle have, og de forudsætninger, som har ligget til grund for den offentlige støtte, nemlig at disse lejligheder til enhver tid skal være til rådighed for den økonomisk svagere stillede del af befolkningen.

I kraft af den støtte, som det offentlige gennem årene har ydet til de almennyttige boligselskaber, skal det almennyttige byggeri medvirke til at løse sociale boligopgaver. Det sker bl. a. ved krav om fortrinsret til ledige lejligheder for familier med børn og for familier med særlig lav indkomst. Selskaberne har også særlig pligt til at medvirke til at skaffe lejligheder til husstande, som bliver husvilde som følge af sanerings- eller kondemneringsvirksomhed.

Jeg er helt enig i, at ejerlejlighedsprincippet er godt, og at der ikke bør lægges hindringer i vejen for, at befolkningen i videst mulig udstrækning kan få mulighed for selv at eje sin bolig. Jeg tror også, det er rigtigt, at der er mange, der ønsker denne boligform.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at der blandt beboerne i det almennyttige byggeri og vel navnlig i den lidt ældre og billige boligmasse kan være interesse for at få tilbud om at kunne eje deres bolig. Hvis vi imidlertid